

ע"פ 8587/20 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון
ע"פ 8587/20

לפני: כבוד השופט י' עמית

המבקש: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע תשלום פיצויים (ת"פ
66148-05-19, מחוזי ירושלים)

בשם המבקש: עו"ד שמואל אלבראנס

החלטה

1. המבקש הורשע בבית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן) בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, ואיומים - לפי סעיפים 333+335(א)(1), 274(1) ו-192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977. בתמצית, המבקש הורשע לאחר ניהול הוכחות בדקירת המתלונן אגב סכסוך שכנים, ובהמשך נאבק עם השוטר שביקש לעצרו. בגין מעשיו, נגזר על המבקש עונש של שלוש וחצי שנות מאסר, מאסר מותנה, ותשלום פיצוי למתלונן בסך 25,000 שקלים.
2. המבקש הגיש ערעור על הכרעת הדין וגזר הדין, ובד בבד עתר לעיכוב ביצוע עונש המאסר שהושת עליו. לאחר דיון בפני השופט גרוסקופף, המבקש חזר בו מבקשתו והיא נדחתה (החלטה מיום 31.1.2021). עתה, בבקשה שלפניי שהוגשה היום, המבקש עותר לעכב את ביצוע רכיב הפיצוי שנפסק לחובתו, ולחלופין לאפשר לו להפקיד את סכום הפיצוי בקופת בית המשפט עד להכרעה בערעור.
3. כפי שהובהר בפסיקה, בקשה לעיכוב ביצוע תשלום פיצויים שנפסקו כחלק מהליך פלילי נבחנת על פי אמות המידה הנהוגות בהליך האזרחי, קרי, סיכויי הערעור ומאזן הנוחות. בקשתו של המבקש אינה עומדת באמות מידה אלו.

ראשית, המבקש לא הציג כל נימוק ענייני המצדיק את קבלת בקשתו, זולת טענתו כי המתלונן הינו בגדר "אדם פרטי" ועל כן עלול להתקשות להשיב את כספי הפיצויים, אם וכאשר יתקבל הערעור. ברי כי טענה כללית זו אין בה כדי להרים את הנטל הדרוש לצורך ביסוס הטענה כי מאזן הנוחות נוטה לטובת המבקש. שנית, המבקש לא צירף את המתלונן כמשיב לבקשתו, ואף בנימוק זה די כדי להביא לדחיית הבקשה (ראו, בין היתר: ע"פ 5631/18 פלוני נ' מדינת ישראל (23.8.2018)).

4. אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ט"ז באדר התשפ"א (28.2.2021).

ש ו פ ט